

8 Οκτωβρίου: Εορτάζει η Αγία Ταϊσία

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 8 Οκτωβρίου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Οσίων γυναικών Πελαγίας και [Ταϊσίας](#) και του Αγίου Ιερομάρτυρος Αρτέμονος, του οποίου η μνήμη εορτάζεται και στις 24 Μαρτίου.

- Του ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ, Θεολόγου – Καθηγητού

Αγία Ταϊσία, η μετανοημένη πρώην μεγάλη αμαρτωλή

Ανάμεσα στις μεγάλες μορφές αγίων γυναικών, συγκαταλέγονται και πολλές πρώην και διαβόητες αμαρτωλές, οι οποίες, αφού μετανόησαν, σώθηκαν και διακρίθηκαν για την κατοπινή αγία και ενάρετη ζωή τους. Μια από αυτές είναι και η Αγία Ταϊσία, η πρώην πόρνη, η οποία, όπως θα δούμε, μετανόησε ειλικρινά και ο

Θεός την αντάμειψε με την αγιότητα και την σωτηρία της.

Έζησε τον 5ο μ. Χ. αιώνα και καταγόταν από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Εκεί γεννήθηκε και πέρασε τα παιδικά της χρόνια και ήταν ένα χαρισματικό παιδί, με σπάνια ομορφιά και οξυδέρκεια.

Η Αλεξάνδρεια ήταν μια από τις μεγαλύτερες και πολυπληθέστερες πόλεις της βυζαντινής αυτοκρατορίας, φημισμένη για τον πλούτο της, τον οποίο αποκόμιζε από το εκεί σπουδαιότερο λιμάνι της Μεσογείου. Εκεί αγκυροβολούσε πλειάδα εμπορικών караβιών, με χιλιάδες ναυτικούς, μεταφέροντας επιβάτες και εμπορεύματα. Αλλά όμως, όπως είναι γνωστό, στα μεγάλα λιμάνια κυριαρχεί η ανηθικότητα και κύρια η πορνεία.

Η Ταϊσία είχε την ατυχία να ασκεί η μητέρα της το επαίσχυντο επάγγελμα της πόρνης, αποζώντας από αυτό. Φαίνεται πως ήταν διεφθαρμένη σε μεγάλο βαθμό, διότι, χωρίς καμιά ηθική αναστολή, οδήγησε και την κόρη της Ταϊσία σε πορνείο, όταν ήταν μόλις δεκαεπτά ετών. Η σπάνια ομορφιά της έγινε ευρέως γνωστή, ώστε σύντομα αναδείχτηκε ως η πιο περιζήτητη πόρνη του λιμανιού της Αλεξάνδρειας. Ακόλαστοι εραστές, αιχμάλωτοι του πορνικού πάθους και της ομορφιάς της Ταϊσίας, πωλούσαν τα υπάρχοντά τους και τα εναπόθεταν στα πόδια της, για να απολαύσουν τα θέλγητρά της.

Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, οι γονείς της ήταν ενάρετοι και της είχαν διδάξει την ευσέβεια και την αρετή, αλλά πέθαναν ενωρίς και η Ταϊσία, μη έχοντας άλλους πόρους να ζήσει και με την παρότρυνση κάποιων διεφθαρμένων συγγενών της, μετέτρεψε το σπίτι της σε πορνείο.

Η φήμη της έφτασε και ως τα πολυπληθή ασκηταριά της Αιγύπτου. Οι άγιοι ασκητές όταν έμαθαν γι' αυτήν, λυπήθηκαν πολύ και άρχισαν να προσεύχονται για την μεταστροφή της και τη σωτηρία της.

Ένας από αυτούς, ο άγιος Σεραπίων (κατ' άλλους ο άγιος Παφνούτιος και κατ' άλλους ο αβάς Ιωάννης ο Κολοβός), όταν πληροφορήθηκε για το σοβαρό παραστράτημά της και επειδή γινόταν πρόξενος ακολασίας και για την πλειάδα των πορνικών πελατών της, λυπήθηκε πολύ και ανέπεμψε θερμή προσευχή ικεσίας προς τον Σωτήρα του κόσμου Χριστό, λέγοντας: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ θέλων πάντας σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, οὕτω καί νῦν ἐμφύτευσον τόν φόβον σου εἰς τήν καρδίαν αὐτῆς, διά νά ἐπιστρέψῃ, μετανοήσῃ καί σωθῇ». Κατόπιν πήρε την απόφαση να αφήσει την καθαρότητα και την ησυχία της ερήμου και να μεταβεί στην Αλεξάνδρεια για να τη σώσει. Κατευθύνθηκε στο πορνείο για να την ανασύρει από τον βούρκο της αμαρτίας. Φόρεσε, έξω από τα

μοναχικά του ενδύματα, κοσμικά ρούχα και εισήλθε στον οίκο της αμαρτίας, παριστάνοντας τον πελάτη.

Αφού πλήρωσε το τίμημα, ξάπλωσε στο αμαρτωλό κρεβάτι με την Ταϊσία. Τότε φανερώθηκε η μοναχική του ιδιότητα από τα μοναχικά του ενδύματα. Η Ταϊσία σοκαρίστηκε και ρώτησε τον ασκητή, πως βρέθηκε στον τόπο εκείνο, όπου διαπράττονταν μια από τις χειρότερες και βδελυρές αμαρτίες. Πίστεψε ότι ο Γέροντας ήρθε πράγματι ως πελάτης και γι' αυτό απόρησε, πως είναι δυνατόν ένας ασκητής να πέσει σε τέτοια μεγάλη αμαρτία. Ήταν ίσως η πρώτη φορά που συνειδητοποίησε ότι διαπράττει τόσο μεγάλο κρίμα!

Τότε ο άγιος Γέροντας της αποκάλυψε τον αληθινό σκοπό της επισκέψεώς του, ότι ήρθε για να τη σώσει από το βούρκο της αμαρτίας. Κατ' αρχήν την ρώτησε: «Τι σε έκανε να απορρίψεις τον Ιησού, ώστε να φτάσεις σε αυτή την κατάσταση;». Η Ταϊσία ακούγοντας αυτά τα λόγια, κάτι ξύπνησε μέσα της και άθελά της άρχισε τους λυγμούς. Έκλεγε ασταμάτητα με αναφιλητά και αναστεναγμούς!

Αλλά μαζί της έκλεγε γοερά και ο Γέροντας ασκητής και γι' αυτό, παραξενεύοντας η αμαρτωλή κόρη, η οποία του ζήτησε να της εξηγήσει γιατί κλαίει και αυτός. Εκείνος της απάντησε: «Κλαίω και οδύρομαι, διότι βλέπω τον σατανά να χορεύει στο πρόσωπό σου, και πώς να μην κλάψω, αφού είσαι παραδομένη σ' αυτόν; Κλαίω για την καταστροφή σου, για την απώλεια της ψυχής σου, η οποία είναι ό, τι πολύτιμο έχουμε».

Η Ταϊσία συγκλονίστηκε, από την απάντηση του αγίου ασκητή και «ήρθε εις εαυτόν», κατάλαβε το μεγάλο κρίμα της και τον ρώτησε: «Αβά μου σεβαστέ, υπάρχει και για μένα την μεγάλη αμαρτωλή, ελπίδα σωτηρίας;». «Ναι», της απάντησε, με γαλήνιο ύφος, συγκατάβαση και αγάπη ο Γέροντας. «Ο Χριστός ήρθε να σώσει όλους τους ανθρώπους από την αιχμαλωσία του Σατανά, τη δουλεία της αμαρτίας, τη φθορά και το θάνατο και για τούτο έχυσε το Τίμιο Αίμα Του, για να μας καθαρίζει από κάθε ρύπο αμαρτίας, όσο και ρυπαρός και αν είναι». «Δεν ήρθε να κρίνει τον κόσμο, αλλά να σωθεί ο κόσμος, δι' Αυτού». «Ο Θεός συγχωρεί τους πάντες, φτάνει εκείνοι να μετανοήσουν ειλικρινά και να εγκαταλείψουν την αμαρτία».

Η Ταϊσία, χωρίς καμιά χρονοτριβή, πήρε την μεγάλη απόφαση να εγκαταλείψει πάραυτα την αμαρτωλή ζωή και να αφιερώσει την υπόλοιπη ζωή της στο Χριστό και στη μετάνοια. Είπε στον Γέροντα: «Κατάλαβα ότι ο Θεός σε έστειλε, για να με αποσπάσεις από τον βούρκο της αμαρτίας και να σωθώ. Γι' αυτό θέλω να σου αποδείξω ότι μετάνιωσα πραγματικά». Πέταξε στη φωτιά και τα έκαψε δημόσια τα πολυτελή και προκλητικά ενδύματα και τα κοσμήματά της. Σε όσους έβλεπαν με

απορία την πράξη της έλεγε: «Ελάτε εσείς όσοι πορνεύσατε μαζί μου να δείτε την καταστροφή του πλούτου μου χάρισατε για να αμαρτήσω μαζί σας. Καίω όλα όσα απέκτησα με την πορνεία»!

Κατόπιν παρακάλεσε να όσιο Γέροντα να την πάρει μακριά από τον οίκο της αμαρτίας και να την πάει όπου εκείνος ήθελε, φθάνει να αφήσει πίσω της την άσωτη ζωή. Ο Γέρων δέχτηκε και αμέσως, αφού εκείνη ντύθηκε φθηνά και ευτελή ρούχα, τον ακολούθησε, με τόση χαρά, όση δεν είχε αισθανθεί ποτέ ως τότε!

Ο αβάς την οδήγησε σε ένα γυναικείο μοναστήρι, παραδίδοντάς την σε ευσεβή ηγουμένη, δίνοντάς της οδηγίες για την πνευματική καθοδήγησή της. Κλείστηκε ερμητικά σε κελί, προσευχόμενη ακατάπαυτα και χύνοντας ποταμούς δακρύων, παρακαλώντας το Θεό να την συγχωρήσει για την πρότερη αμαρτωλή ζωή της και διότι κατέστη πρόξενος να αμαρτήσει πλειάδα πορνικών εραστών της. Προσευχόταν αδιάκοπα, λέγοντας την φράση: «Κύριε ο Θεός μου, ο πλάσας με, ελέησον με κατά το μέγα σου έλεος». Τηρούσε αυστηρή νηστεία, λαμβάνοντας ανά δύο ημέρες πενιχρή τροφή και νερό. Παρέμεινε σε αυτό κελί τρία χρόνια αγωνιζόμενη να καθαρθεί από τα πάθη της και να δαμάσει τον πτωτικό εαυτό της.

Ο άγιος Σεραπίων, ο οποίος παρακολουθούσε την πνευματική της πρόοδο και για να είναι σίγουρος ότι η Ταϊσία όντως είχε μετανοήσει, πήγε σε κάποιον άγιο ασκητή, στον οποίο, αφού διηγήθηκε τη ζωή της, του ζήτησε να τον πληροφορήσει αν πράγματι μετανόησε. Τότε ο όσιος ασκητής κάλεσε τους μαθητές και υποτακτικούς του, να κλειστούν στα κελιά τους και να προσευχηθούν με θερμή όλη νύχτα, να λάβουν την αποκάλυψη που ζήτησε ο Σεραπίων. Κατά τα χαράματα και μετά από θερμή προσευχή, ο υποτακτικός του μοναχός Παύλος είδε θαυμαστό όραμα. Μια κλίνη στον ουρανό στρωμένη με μεγαλοπρέπεια, να παραστέκονται τρεις παρθένες, οι οποίες κρατούσαν λαμπάδες και επάνω στην κλίνη να βρίσκεται αμάραντος στέφανος. Ο μοναχός προσπαθούσε να μάθει σε ποιόν ανήκει ο στέφανος. Ο άγιος ασκητής τον πληροφόρησε ότι ανήκει στην Ταϊσία, ως απόδειξη ότι ο Θεός δέχτηκε τη μετάνοιά της.

Ο όσιος Σεραπίων τότε πήγε στο μοναστήρι και εξέβαλε την Ταϊσία από το κλειστό κελί και την ενέταξε στην αδελφότητα. Η δε μακαρία του είπε: «Τίμιε πάτερ, σ' ολόκληρη τη διαμονή μου στο κελλί είχα συνεχώς το φορτίο των αμαρτιών μου στη σκέψη μου». Και ο αβάς της αποκρίθηκε: «Ο ταπεινός λογισμός σου ευαρέστησε τον Θεό».

Δεκαπέντε ημέρες έζησε η αγία Ταϊσία μετά την έξοδο από το κελί της και μετά η ψυχή της πέταξε προς τον Κύριο, για να συναντήσει εκεί μυριάδες ψυχές, πρώην αμαρτωλών ανθρώπων, οι οποίοι μετανόησαν, αγιάστηκαν, σώθηκαν και έτυχαν

της ουράνιας βασιλείας.

Η μνήμη της τιμάται στις 8 Οκτωβρίου.

Θεωρείται δε προστάτιδα των πρώην αμαρτωλών γυναικών, που αγωνίζονται να επιστρέψουν στον δρόμο του Θεού. Αποτελεί ζωντανό παράδειγμα, σε κάθε απελπισμένο αμαρτωλό, πως κάθε αμαρτία, όσο μεγάλη και αν είναι, συγχωρείται από το Θεό, φτάνει να μετανοήσει ο άνθρωπος και πως μόνο η εκούσια αμετανοησία μας οδηγεί στην απώλεια της σωτηρία μας, στον όλεθρο και την καταστροφή.

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μας διαβεβαίωσε πως, «αμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ματθ.21,32), που σημαίνει πως συγκάτοικοί μας στον παράδεισο θα είναι μετανοούντες αμαρτωλοί, ενώ θα απουσιάζουν οι αμετανόητοι νομιζόμενοι δίκαιοι! Δεν υπάρχει άλλος τρόπος επανόρθωσης και σωτηρίας, από την μετάνοια, η οποία είναι η μεγάλη δωρεά του πολυεύσπλαχνου Θεού για μας τους αμαρτωλούς. Η αγία Ταῖσία είναι (θα πρέπει να είναι) το πρότυπο και το παράδειγμα μετάνοιας για όλους μας!